

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Tos/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522010123
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8522010123.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.12.2022, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h/ Tr. zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného, proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 17.10.2022, sp. zn. 1Nt/5/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku **z a m i e t a** sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 17.10.2022, sp. zn. 1Nt/5/2022 súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/161/2019.

Proti tomuto uzneseniu riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 07.12.2022. S napadnutým uznesením nesúhlasí, je toho názoru, že konajúci súd zamietol jeho návrh na povolenie obnovy konania nezákonne. Súd poukazuje na rozpor v tom, či ho družka žiadala alebo nežiadala podať návrh na obnovu konania, avšak toto podľa jeho názoru nie je podstatnou skutočnosťou, nakoľko družka sa priznala, že vypovedala nepravdivo pod cudzím nátlakom. Ďalším rozporom, na ktorý poukázal súd, je, že on uviedol, že ku krivej výpovedi ju mala nútiť matka a družka, že to bola pani C., avšak on nebol svedkom rozhovoru medzi družkou, jej matkou a pani C., preto nedokáže posúdiť, koho konanie pociťovala družka ako nátlakové. Rovnako nemôže byť podľa jeho názoru dôvodom na nepripustenie obnovy konania aj skutočnosť, že družka sa o nátlaku nezmienuje v konaní pri premene trestu. To, že sa priznal k spáchaniu predmetného skutku, napriek presvedčeniu o jeho nevinnosti, je výsledkom toho, že za vtedajšej dôkaznej situácie mu jeho advokátka odporučila napriek nevinnosti sa priznať, aby dosiahol čo najmiernejší trest. Podstatné podľa jeho názoru je, že družka sa priznala, že vypovedala krivo, pod tlakom iných osôb. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a obnova konania mu bola povolená.

Sťažnostný súd na podklade takto podanej sťažnosti odsúdeným podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd sťažnosťou napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že krivá výpoveď určitého svedka najmä takého, ktorého výpoveď je podstatná pre ustálenie viny odsúdeného, by vo všeobecnosti mohla byť dôvodom na povolenie obnovy konania, avšak v danom prípade sú vo výpovediach odsúdeného a svedkyne - jeho družky viaceré závažné rozpory, na ktoré bližšie poukázal. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že vzťah odsúdeného a jeho družky je ako na hojdačke, keď dala na neho trestné oznámenie,

pri rozhodovaní o neosvedčení zľahčovala konanie odsúdeného, aj keď v priebehu skúšobnej doby podávala na odsúdeného rôzne podnety v obci, v ktorej žijú a je zrejmé, že odišla zo spoločnej domácnosti na určitý čas. V tomto kontexte je možné hodnotiť aj výpoveď svedkyne v tomto konaní, keď je zrejmé, že pod vplyvom výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody je sama na svoje deti a do takého stavu bola ochotná mu pomôcť tvrdeniami o nútení zo strany pani C., či jej matky. Nie je možné prehliadnuť skutočnosť, že ak odsúdený podľa jej tvrdenia a jej názoru už raz bol nevinný vo výkone trestu odňatia slobody, že by sa priznal k niečomu, čo neurobil a riskoval znovu, že sa dostane nevinné do výkonu trestu odňatia slobody. Po uznaní viny odsúdeného a ani pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený osvedčil, tieto „nové skutočnosti“ nikto nespomenul a vyvstali až krátko po tom, ako odsúdený začal vykonávať nepodmienečný trest odňatia slobody. Všetky uvedené tvrdenia vo svojom súhrne viedli konajúci súd k názoru účelovosti podaného návrhu a tvrdenia odsúdeného a vypočutej svedkyne v snahe dosiahnuť obnovu konania. Vzhľadom na uvedené, dospel súd k záveru, že nemal preukázané, aby boli splnené podmienky na povolenie obnovy konania, preto návrh odsúdeného zamietol.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 23.12.2019, sp. zn. 1T/161/2019 bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá dňa 02.12.2019 na Okresnej prokuratúre Stará Ľubovňa a odsúdený bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Tr. zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody na 24 mesiacov s podmiennečným odkladom a probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a skúšobná doba na 36 mesiacov, ako aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov ako súčasť probačného dohľadu. Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 02.03.2022, sp. zn. 1T/161/2019 súd vyslovil, že odsúdený A. B. sa neosvedčil a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov vykoná, pričom pre výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Úvodom považuje sťažnostný súd za potrebné uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého zmyslom je odstránenie nedostatku v skutkových zisteniach alebo vo výroku o treste, ku ktorým došlo preto, lebo v pôvodnom konaní neboli známe podstatné skutočnosti a dôkazy, nakoľko tieto vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Uvedeným mimoriadnym opravným prostriedkom je možné zrušiť právoplatné rozhodnutie vo veci len vtedy, pokiaľ sú na to splnené podmienky, pričom súd nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia. Predpokladom obnovy konania je existencia skutočností a dôkazov súdu skôr nežných, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia a tieto sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia.

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho správnymi názormi takejto osoby (I.US/50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV.US/252/04).

V intenciách už uvedeného krajský súd konštatuje, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania sťažnostnému súdu, ale ani súdu prvého stupňa neprislúcha opätovne posudzovať náležite zistenie skutkového stavu veci a ani spôsob, akým boli hodnotené dôkazy, ktoré už v pôvodnom konaní boli známe, preto sa sťažnostný súd obmedzil len na dôkazy, ktoré by bolo možné považovať za nové, súdu skôr nežné a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Odsúdený vo svojom písomnom návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj na verejnom zasadnutí uviedol, že vyšli najavo nové skutočnosti a to, že jeho družka D. E., ktorej výpoveď bola rozhodujúca

pre uznanie viny vo veci samej, mu uviedla, že vypovedala, lebo bola ovplyvnená svojou matkou F. E. a svedkyňou G. C., ktorá mala v inkriminovanom období bývať u nich v obydlí.

Vo vzťahu k uvedenému sťažnostný súd udáva, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdy nepreskúmajú nanovo vinu obžalovaného, ani nanovo nepreskúmajú a nevyhodnocujú dôkazy, ktoré už raz boli vykonané a zhodnotené v pôvodnom konaní a obmedzujú sa len na skúmanie, či v konkrétnej veci boli alebo neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia, ako aj obsahu predloženého spisu krajský súd konštatuje, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné a stotožňuje sa s názorom, že odsúdený A. B. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vo vzťahu ku konaniu, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 23.12.2019, sp. zn. 1T/161/2019 neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo spolu so skutočnosťami a dôkazmi súdu už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Krajský súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že krivá výpoveď určitého svedka najmä takého, ktorého výpoveď je podstatná pre ustálenie viny, by vo všeobecnosti mohla byť dôvodom na povolenie obnovy konania, avšak je potrebné uviesť, že v kontexte vykonaného dokazovania s poukazom na dôkazy vykonané v pôvodnej trestnej veci pred súdom, súd za takúto skutočnosť nemôže považovať výpoveď svedkyne D. E. v konaní o povolenie obnovy konania. Je potrebné poukázať na to, že svedkyňa E. v pôvodnom konaní bola tou osobou, ktorá podala trestné oznámenie na obvineného a v súlade so skutočnosťami uvedenými pri podávaní trestného oznámenia vypovedala aj v prípravnom konaní, kde v rozhodujúcich skutočnostiach vypovedala totožne, jej výpovede sú podporované výpoveďami svedkov F. E. a G. C., pričom zo znaleckého posudku č. 3/2019 znalkyne H. I. J. vyplýva, že u poškodenej D. E. neboli preukázané sklony ku konfabulácii, jej všeobecná vierohodnosť a špecifická vierohodnosť je hodnotená ako dostačujúca, konanie obvineného vnímala ako nečakané, vyvolalo u nej pocity obavy a strachu, neboli zistené sklony k účelovému spracovaniu prežitých udalostí a zo znaleckého posudku znalkyne K. H. L., z odboru psychológie na svedkyňu F. E. vyplýva, že jej výpoveď možno považovať za vierohodnú na úrovni všeobecnej i špecifickej, nezistili sa u nej sklony ku skresľovaniu, vymýšľaniu, či účelovému spracovaniu skutočností, ktoré prežila, na základe čoho možno považovať výpoveď svedkyne D. E. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania za účelovú, v snahe napomôcť odsúdenému A. B., pričom krajský súd poukazuje na skutočnosti konštatované aj súdom prvého stupňa o rozporoch vo výpovediach odsúdeného a svedkyne D. E. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sú bližšie rozvedené v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa. Krajský súd zároveň poukazuje aj na to, že ani v pôvodnom konaní ani v tzv. vykonávacom konaní o „premene podmienky“, v ktorom boli vypočutí aj odsúdený A. B. a opakovane aj svedkyňa D. E., nevyplýva, aby títo mali uvádzať skutočnosti, ktoré uviedli v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania. Uvedené skutočnosti začali uvádzať až po tom, čo došlo k nariadeniu výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a jeho nástupe zo strany odsúdeného A. B.. Je potrebné zároveň aj poukázať na skutočnosť, že odsúdený A. B. v pôvodnom konaní si uzatvoril dohodu o vine a treste, ktorá bola následne okresným súdom schválená, čím de facto akceptoval skutočnosti v predmetnom rozsudku uvedenom a vzdal sa práva na riadny proces pred súdom prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov krajský súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné a preto sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.